

Protestantse
Kerk

Classis Utrecht

Wij leven van de Geest

Vindplaats van
geloof, hoop en liefde

Januari 2021

classispredikant: ds. Trinette (W.T.V.) Verhoeven, t.verhoeven@protestantsekerk.nl
telefoon: [06 31 99 14 70](tel:0631991470)

scriba: ouderling Willem Seine, classisscriba-utrecht@protestantsekerk.nl

<https://classis-utrecht.protestantsekerk.nl/>

Inhoud

- meditatie
- impressie van het werk
- beroepen
- in memoriam

Houd onder heel Israël een telling van alle weerbare mannen...

Numeri 1: 2

In Numeri wordt er geteld, de gemeenschap wordt geordend. Na de eerste drie boeken van het oude testament kijken we naar het boek Numeri. Het is daar zoals ook in de christelijke gemeente. Er wordt geteld. Een vitale gemeente wordt gekenmerkt door een aantal zaken, maar de minste is zeker niet een ordelijke ledenadministratie. Alleen wie weet wie er tot de gemeente behoren kan ook adequate pastorale zorg bieden.

Bijna iedere gemeenten zorgt voor een zekere ordening; ouderlingen en diakenen krijgen zorg voor bepaalde wijken. In deze coronatijd zijn die gemeenten misschien wel het sterkst gebleken die in de wijken voor de onderlinge verbondenheid van de leden gezorgd hebben. Op dit terrein kunnen we van Numeri leren. In het boek Numeri wordt rekening gehouden met de relatie tussen de mensen als broeders en zusters, een economische rangorde in klassen wordt vermeden. Maar meer dan de bloedverwantschap is het criterium of men bereid is elkaar bij te staan.

Nu wij niet in grote groepen bij elkaar mogen komen, wordt de kleine groep des te belangrijker. Op dit moment mag je maar een ander ontvangen en wordt de kerngroep wel heel erg klein. Maar hoe belangrijk kan het zijn tenminste voor een ander verantwoording te voelen. De tijden zullen veranderen. We hopen en bidden dat de vaccinaties versoepelingen mogelijk zullen maken en dat wij weer in grotere groepen bij

elkaar mogen komen. Ik voorzie dat gemeenteopbouw belangrijk wordt. Toen ik met het breed moderamen van de classis over dit onderwerp sprak, vroegen zij aandacht voor de enkeling die op zondag gewoon even bij wil komen en niets heeft met groepswork. Ze hebben gelijk maar laat mij dan toch aandacht vragen voor de gemeenschap.

Een gezonde ontwikkeling van de groep is een ontwikkeling in verscheidenheid. Vanaf Genesis heeft elke gemeenschap haar eigen functie. Het is de bedoeling dat ze haar rol in de wereld op zich neemt door zich te verspreiden. Ieder voor zich krijgt de mogelijkheid te groeien. De functie van de verscheidenheid is dat zij de gehele mensheid vertegenwoordigt. Het kan scheef gaan. Dat laat de bouw van de toren van Babel zien. Pluraliteit heeft een functie. We zijn niet allemaal hetzelfde, maar samen toch een.

Als de wijk de kleinste kring is, is de gemeente de volgende, het geheel van kerken een volgende kring en de burgerlijke gemeenschap weer een volgende. En in elke kring wordt een mens gekend als het goed is, in elke kring krijgt hij zijn rol, en dat gaat zo maar door. Maar de grootste kring bestaat bij gratie van de kleine. Ergens moet het beginnen. de kleinste kring is misschien wel de meest belangrijke, omdat de mens hier zijn basis heeft. Na corona moeten we allemaal een beetje opnieuw beginnen. Hoog tijd de gemeente ook tegen het licht te houden. Hoe zijn wij gemeenschap? Durven we gemeenschap te stichten? Gods opdracht te vervullen in alle verscheidenheid een te zijn in geloof, hoop en liefde.

Impressie van het werk

Veel ligt weer stil. En aan de lockdown lijkt nog geen einde te komen. Ik hoor uit de provincie dat het zwaar is en dat begrijp ik. Het advies van de protestantse kerk om niet te zingen in de diensten is hard aangekomen. En ik voel het mee. Het lijkt erop dat ons alles uit handen wordt geslagen. Verschillende mensen schreven mij: maar er is toch altijd een risico als we samenkomen. En natuurlijk is dat zo. Wij zijn niet gewend om met epidemieën te leven. Risico's moeten afgewogen worden. In onze kerk is een werkgroep die de risico's afweegt. In de tijd van Luther moest er geleefd worden met de pest. Hij schrijft: *Ik zal God bidden dat Hij ons genadig wil bewaren en beschermen. Dan wil ik ook helpen met het uitroken de lucht in huis verversen, medicijnen geven en nemen, én plaats en persoon mijden waar men mij niet nodig heeft, opdat ik mijzelf niet zal verwaarlozen en bovendien ook anderen zou aansteken en besmetten, en dat ik zó door mijn nalatigheid de oorzaak van andermans dood zou zijn. (...) Wil God mij echter wegnemen, dan zal Hij mij wel weten te vinden. In dat geval heb ik toch gedaan wat Hij wilde dat ik zou doen, en ben ik niet schuldig aan mijn eigen dood of aan de dood van andere mensen. Waar echter mijn naaste mij nodig heeft, wil ik geen plaats of persoon mijden, maar onbezorgd gaan en helpen zo goed ik kan, zoals al eerder is gezegd. Kijk, dat is een echt godvrezend geloof, dat niet roekeloos of vermetel is, en God ook niet verzoekt.* (vert. Hugo C. van Woerden) Mijn gebed is voor allen die geroepen worden hun werk te doen in moeilijke omstandigheden: predikanten, kerkelijk werkers en kerkenraden die zieken bezoeken, doden begraven, mensen in nood bijstaan, dienst doen. Want dat alles blijft nodig. Natuurlijk moeten we voorzichtig zijn ter wille van onszelf maar ook ter wille van de ander. Een collega schreef over risico's bij begrafenissen. Daar worden niet altijd de maatregelen gerespecteerd. Ik zou zeggen dat het aan de kerkenraad is om daarover te communiceren. Mijn advies: schrijf erover in het kerkblad, zodat iedereen zich er nog eens van bewust is dat het om ons aller gezondheid gaat. Er wordt door de predikanten, kerkelijk werkers en andere ambtsdragers trouw en met volharding gewerkt, ook in deze moeilijke tijd. Niet altijd is daar oog voor. Er verschijnen berichten dat niet in alle instellingen gemeentepredikanten welkom zijn, terwijl het bezoek van een 'eigen' ambtsdrager zo belangrijk kan zijn. In het overleg met minister Grapperhaus is hierover gesproken. Het heeft zijn aandacht.

In een aantal webinars hebben we geprobeerd de vragen te benoemen die in gemeente spelen. Natuurlijk spelen er allerlei praktische zaken maar we hebben elkaar uitgedaagd om de dieper liggende vragen boven tafel te krijgen en we kwamen op een aantal van clusters van vragen: *theologische vragen, existentiële vragen, vragen naar gemeenteopbouw en vragen naar bestuur*. Het is een uitdaging om met deze vragen

aan de gang te gaan. Vier woorden: klagen, hopen, vernieuwen en verbinden hielpen ons vragen expliciet te maken. Klagen om stil te staan bij vragen van gemeenteleden rond het grote leed dat hen overkomt. Ik mag niet klagen... het ligt ons in de mond bestorven. Maar welke theologische vragen komen daar niet achter vandaan? Welk Godsbeeld? Een ander cluster van vragen verbonden we met het woord hopen. We dachten aan angstgevoelens die ons kunnen overspoelen. Hoe komen we de angst te boven? Welke angsten spelen er? Angst voor je eigen gezondheid, voor die van je naasten, verwanten die oud en kwetsbaar zijn? Wat betekent dan hoop. Hebben wij een woord van hoop. Hoe kunnen wij ons oefenen in hoop. Een derde woord was vernieuwen. In het nieuwe testament leert Paulus ons dat er een nieuwe tijd begonnen is toen God Zijn Zoon naar de aarde zond. We komen net van het kerstfeest af. Een nieuwe tijd is begonnen. Wat betekent dit geloofsgegeven voor deze tijd. We constateren dat de coronacrisis de secularisatie versnelt. Is het een tijd voor vernieuwing? En hoe dan, waar dan? Hoe spreken we gelovig over vernieuwing? Het vierde woord was verbinden. Veel contacten zijn onmogelijk. We worden veroordeeld tot kleine groepen. Sommige mensen – denk aan kwetsbaren – hebben allang geen aanraking meer gevoeld. Als classispredikanten zien we dat er spanningen ontstaan. Herkent u die spanningen, ook in het bestuur van uw gemeente. Wat doet u ermee? In de webinars konden we slechts vragen aanduiden. Het zal zaak zijn in de gemeenten door te praten en die problemen aan te pakken die voor u relevant zijn. Ik heb nog enkele exemplaren van het boekje 'Als het leven kantelt, psalmen in coronatijd' beschikbaar. De kosten zijn € 5, 55. Als u mij mailt stuur ik het u toe.

Let op: Er zijn weer nieuwe aanvragen mogelijk voor een (bescheiden) subsidie uit het classicale Fonds Kleine Investerings. Het Fonds Kleine Investerings is bedoeld voor het steunen van o.a. kleine gemeentelijke projecten en diaconale doelen. Dit geld behoort tot het vermogen van de landelijke kerk maar is beschikbaar om in de regio te besteden. Bij deze nieuwsbrief ontvangt u de nodige papieren om u op weg te helpen.

Beroepen

Ook in december waren er weer veranderingen in gemeenten. In december nam ds Herco van der Wilt afscheid van de protestantse gemeente Abcoude. Op de valreep van het jaar nam ds. Adriaan Plantinga op 27 december afscheid van Den Dolder. En meer predikanten namen afscheid: van de protestantse gemeente IJsselstein ds. Irene van der Meulen, van de lutherse gemeente Utrecht ds, Christiane Karrer en van de protestantse gemeente te Leusden ds. Marleen Kemink. Wij wensen hen allen veel zegen op de nieuwe plaatsen waar zij gesteld worden. Niet allen blijven als predikant werkzaam. God laat zich dienen op verschillende manieren. Waar veel gemeenten afzagen van het bevestigen van ambtsdragers werd in Werkhoven op 10 januari een predikant bevestigd. We verwelkomen ds. Evert Meijer in onze provincie en wensen hem en de gemeente een zegenrijke tijd toe. Eind januari neemt ds Wim Kievit afscheid van de protestantse gemeente Soest. In de hervormde gemeente Overberg werd ik gevraagd om het afscheid van diaken Teunis Reedijk en zijn vrouw te markeren met het uitreiken van een gouden insigne waarmee de dank uit werd gedrukt van hun beider activiteiten voor de gemeente in een lange reeks van jaren. Paulus vergelijkt de christelijke gemeente met een lichaam. Ieder speelt in dat lichaam zijn of haar rol. Elk deel van het lichaam is waardevol. Want wat is een hand zonder voet, zonder grote teen. Het oor zonder mond. De gelovigen zijn in het lichaam op twee manieren met elkaar verbonden: in Jezus en door de Geest. Door het geloof zijn wij verbonden. Het is de Geest van diezelfde Heer die ons op weg helpt. Paulus werkt dat verder uit. De geest geeft aan elke gelovige gaven. Het stemt tot dankbaarheid als wij mogen constateren dat mensen hun gaven inzetten voor gemeenten en wereld. Ook al is ons werk in de kerk door alle maatregelen gemankeerd: des te dankbaarder zijn wij dat mensen naar elkaar omzien en van God getuigen in woord en daad.

In memoriam Wouter Marius Schraven,

Vorige nieuwsbrief meldden wij u het overlijden van ds. Wouter Schraven. In deze nieuwsbrief enkele delen uit het in memoriam geschreven door Ds. Annemarie Six-Wienen. De volledige tekst vindt u op de website van de classis.

Wouter Schraven werd op 7 maart 1962 geboren in Zwolle, als oudste zoon van Gerard en Geertruida Schraven-Hoekert. (..)

Wouter was een betrokken en geliefde predikant die jong en oud aansprak. Hij wist iedereen te raken met zijn gedachten, preken en blogs. Daarnaast was hij onvermoeibaar bezig om samen met anderen te vernieuwen en activiteiten op te zetten, waarvan sommige het hele dorp ten goede kwamen. Wouter wás er voor de mensen, als een herder en een wijngaardenier. Zoals vriend Geert het onder woorden bracht: *Met de scherpte van 'herdersogen' keek Wouter in opdracht van Jezus de wijngaard over. Snoeide met inleving, bond op met kracht, plantte in zachte aarde en oogstte in eenvoud.*

(...) Op zaterdag 12 december herdachten we Wouter in een dankdienst voor Gods aangezicht. Zijn kinderen spraken een in memoriam uit. De liederen die gezongen werden, de woorden uit de bijbel en de gedichten die gelezen werden: Wouter heeft ze allemaal zelf aangedragen. In de overdenking stonden Psalm 139 en de gelijkenis van de kostbare parel uit Matteus 13,45 en 46 centraal. Zo liet Wouter ons een bijzondere, geestelijke erfenis na. We hebben Wouter lopend naar de begraafplaats gebracht en daar is zijn lichaam in de aarde gelegd als een zaad voor de dag van de oogst, de dag van Jezus Christus, die gezegd heeft: 'Wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven.'

Onze gedachten en gebeden gaan uit naar zijn vrouw en kinderen.